

گزارشی از نمایش حذف به قرینه لفظی به تهیه‌کنندگی محمد هادی خاکی

سمران قریش در مرکز شهر!

یکی از بازیگران اصلی این نمایش یعنی کاراکتر ابو جهل با بازی سید محمد هادی مومن برای مخاطبان این موضوع از نمایش حالب باشد.

سید محمد هادی مومن درباره مهم‌ترین پیام این نمایش گفت: «به نظر من اصلی‌ترین صحبت و حرف این نمایش این بود که علاوه بر وجود ابوجهل و ابولهب‌ها، هرکدام از ما در این جهان یک ابوجهل و ابولهب بالقوه‌ای دارد و اگر ما در مسائل دنیوی به خود مغرور شویم، تمام ویژگی‌های ما می‌تواند جای خود را به مسائل غیراخلاقی بدهد و من در کنار بازی این نقش، این مورد را به خوبی در خود احساس کردم.» به عقیده طاهامیر صانع مهم‌ترین پیام این نمایش، یکی نبودن حرف و عمل خودمان در زندگی امروزی است: «ما در این نمایش نشان دادیم که ارادت خود را به امام زمان (عج) همیشه نشان می‌دهیم اما چقدر برای ایشان قدم برداشته‌ایم؟ سؤالی که پیش می‌آید این است که چقدر خود ما دروغ می‌گوییم و آیا حواس و ذکر و فکرمان به موضوع حق الناس هست؟»

یکی از مسائلی که اهل بیت همیشه به آن توجه داشته‌اند، تفکر ما به امام زمان (ع) و فراهم کردن ظهور آن حضرت است که میرصانع در برابر این سؤال که چقدر خودمان بی‌تعارف به فکر امام زمان (ع) هستیم گفت: «خود من متأسفانه خیلی کم آن حضرت را یاد می‌کنم و هر وقت که می‌رفتم برای تمرین این نمایش، فکر و حواسم به شدت دگر می‌شد و با خود می‌گفتم این نمایش و این دیالوگ و این کارها دارد اولین سیلی را به خودمان می‌زند که چقدر به فکر آن حضرت نیستیم.»

هادی مومن در این باره گفت: «متأسفانه در جامعه حضور این دید بین مردم کم‌رنگ شده است و چه بسا کم‌کاری ما باعث نزول فکر مردم جامعه به امام حاضرشان شده است و امیدوارم این نمایش‌ها و کارهایی از این دست، بتواند برای حداقل نفراتی تأثیرگذار باشد.»

نمایش «حذف به قرینه لفظی» از ۲۹ بهمن تا ۸ اسفند در فرهنگسرای اندیشه، میزبان مخاطبانش بود.

هنر و هنرمند همیشه این نیست که بخواهیم کار و اثرمان را به بالاترین درجه خود برسانیم. بلکه زمانی به درجه هنر و هنرمندی می‌رسیم که بتوانیم از دل یک موضوع ساده، هزاران کلمه و ایده را خلق کنیم تا مخاطب را به تأمل و تفکر دعوت کنیم. در روزها و شب‌هایی که پایتخت، یک‌دست لباس سفید به تن کرده بود، در یکی از مکان‌های فرهنگی به مدت ۹ شب، نمایش «حذف به قرینه لفظی» به اجرا آمد که با استقبال نسبتاً خوبی همراه بود. بهانه‌ای که ما را ترغیب به پرداختن به این موضوع کرد، مسأله انتظار برای مهدی صاحب‌الزمان (عج) و نوع نگاه نویسنده و عوامل آن بود.

ما به آینده به کمیت نیست و بلکه همه تلاش خود را برای کیفیت می‌گذاریم. اگر قرار باشد براساس اشاره‌ها دو باره رو بیاوریم به تکرار این نمایش در سال آینده، مجدداً این کار را در پیش می‌گیریم اما اگر قرار باشد کار دیگری را با هدف و دید دیگری به تولید برسانیم، قطعاً برای آن قدم برمی‌داریم.»

طرحی نو در دل تاریخ

اگر تماشاگر این نمایش در آن ۹ شب بوده باشید، قطع به یقین توجه شما به طراحی صحنه نو، جدید و خلاقانه آن جلب می‌شد. البته باید اعتراف کرد که یکی از سخت‌ترین کارهای یک بازیگر آن هم در نقش یکی از اعضای سران قریش قطعاً سختی‌هایی را دارد. در این باره سید طاهای میر صانع، بازیگر نقش ایوسودا گفت: «به نظر من وجود همچنین صحنه نو و جدیدی در دل این نمایش تاریخی بسیار پیشرفت زیادی به خود نمایش تقدیم کرده و زمانی که شما از دل یک نمایش تاریخی، پندی امروزی به مخاطب می‌دهید، در این زمان به نظر مخاطب حس همذات‌پنداری بیشتری از شما دریافت می‌کند و این صحنه نوبه اجرای ما بسیار کمک کرد تا بتوانیم احساس خوبی از مخاطب خود دریافت کنیم. زمانی که بتوانیم از مخاطب حس مثبتی به دست بیاوریم، می‌توانیم بهتر در نقش خود فرو برویم و آن را به نمایش بگذاریم.»

تلنگر

شاید هرکدام از تماشاگران این نمایش نظرات مختلفی درباره این نمایش داشته باشند و هرکدام از آنها پیام‌های مختلف و متفاوتی را درک کرده‌اند اما شاید دانستن نظر

کرد: صحنه به صورتی طراحی شده بود که مخاطب فضای
امروزی را نیز حس و با آن ارتباط برقرار کند. اکنون بعد از
سال‌های دور و گذشته از آن اتفاق، سران قریش در مرکز
یک کافه می‌خواهند دارالندوه امروزی را تشکیل دهند و
ابوسودا، ابوسفیان، ابوبلغم و ابولهب سران قریشی هستند
که در اندیشه این حادثه و اتفاق تفکر می‌کنند. آنها نگران
این هستند که نکند برای بار دوم فریب بخورند و اتفاقی
مانند لبله المیت تکرار شود.

حضور پر رنگ دهه هشتادی‌ها

خاکی در انتهای گت وگو گفت: تمام عوامل از کارگردان تا بازیگران این نمایش دهه هشتادی هستند و این مورد بسیار برای ما اهمیت دارد که تمام عوامل این نمایش نوجوان و جوان هستند.

یکی از مواردی که به نظر می‌آید در موفقیت این نمایش بسیار تأثیرگذار بوده، حضور دهه هشتادی‌ها یا به اصطلاح نوجوانان و جوانان در جلوی پشت صحنه این نمایش است. امیرمحمد شاه حسینی کارگردان دهه هشتادی این نمایش، در باره حضور دهه هشتادی‌ها گفت: «بعضی از دوستان به من گفتند بهتر است جوان‌های حاضر در این نمایش بیشتر از قبل تجربه کسب کنند و شاید در مقابله با متن سنگین آقای حجازی، خروجی خوبی به دست نیاوریم. در نهایت خود استاد حجازی بعد از تماشای بازی بچه‌ها اعتراف کردند که بازیگران توانسته‌اند به خوبی و تمام و کمال حق مطلب و متن را داد کنند.»

شاه حسینی درباره افق دید گروه روا اذعان کرد: «چشم انداز

در تاریخ جهان اسلام، یک شبی که تمام شیعیان از آن شناخت دارند ليله‌المیت نام دارد. شبی که سران قریش تصمیم گرفته بودند هجوم بیاورند به خانه پیامبر (ص) و به او آسیب برسانند. در نهایت مولای مان علی (ع)، مایه فخر و مباهات جهان اسلام حاضر می‌شود که آن شب در بستر پیامبر (ص) حضور داشته باشد تا سران قریش نتوانند به رسول اکرم (ص) آسیبی وارد کنند.

نمایش «حذف به قرینه لفظی» با بازیگرانی در نقش های ابوسفیان، ابوسودا و ابوجهل و شیخ نجدی آغاز می شود. آنها بعد از گذر قرن ها از دوران پیامبر (ص)، در زمانی که امام زمان (عج) ظهور کرده است، دور هم جمع شده اند و مجدداً تصمیم دارند محمدی دیگر، یعنی حضرت مهدی (عج)، را به شهادت برسانند.

محمد هادی خاکی تهیه‌کننده این کار درباره روند تولید این نمایش می‌گوید: نویسنده این کار، آقای یاسین حجازی، بعد از نمایش لیلۀ المیت، سعی می‌کند تا اثری دیگر را با این مضمون بسازد که از سال ۹۹ تا به امروز سه بار متن این نمایش دچار تغییر شده تا امروز به این نمایش برسیم. ایشان درباره شروع روند تمرین این نمایش گفت: ما از تابستان امسال شروع به تمرین کردیم تا آماده این ۹ شب شویم و باید بگوییم که مکان‌ها و پلاتوهای مختلفی را برای تمرین انتخاب کردیم و بعضی اوقات بچه‌ها در مساجد نیز به تمرین پرداختند.

هر نمایشی قطع به یقین دچار یک داستان و گره کور است که بازیگران در نقش‌های مختلف باید آن را حل کنند. تهیه‌کننده این نمایش درواکنش به گره این داستان اذعان

